

Евангелието според

Й О А Н

1 В начало бе Словото¹; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог².

(1) 1 Йн. 2:13,14; Откр. 19:13;
(2) 1 Йн. 5:20; Римл. 9:5; Фил. 2:6

2 То в начало беше у Бога¹. (1) гл. 8:58

3 Всичко чрез Него стана¹; и без Него не е станало нищо от това, което е станало.

(1) Пс. 33:6; 1 Кор. 8:6; Кол. 1:16; Евр. 1:2; 11:3

4 В Него беше живот¹ и животът беше светлината на хората².

(1) гл. 5:26; Пс. 36:9; 1 Йн. 1:1,2; (2) гл. 8:12

5 И светлината свети в тъмнината¹; а тъмнината не я схвана.

(1) Мт. 4:16

6 Яви се човек, изпратен от Бога, на име Йоан¹.

(1) Мт. 3:1; Мк. 1:4

7 Той дойде за свидетелство, да свидетелства за светлината, за да повярват всички чрез него¹.

(1) гл. 5:33-35

8 Той не беше светлината, но свидетелства за светлината¹;

(1) ст. 20; гл. 3:28; Мт. 11:13

9 това беше истинската светлина¹, която, идеща на света, осветява всеки човек*².

*или: която осветява всеки човек, идещ на света; (1) Пс. 27:1; (2) гл. 12:46

10 Той беше в света; и светът чрез Него стана¹; но светът не Го позна.

(1) ст. 3

11 При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха¹.

(1) гл. 3:11

12 А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии деца – на тези, които вярват в Неговото Име¹;

(1) 1 Йн. 3:1,2; Римл. 8:16

13 които се родиха не от кръв, нито от плътска воля, нито от мъжка воля, а от Бога¹.

(1) гл. 3:3; Як. 1:18; 1 Петр. 1:3,23; 1 Йн. 2:29

14 И Словото стана плът¹ и пребиваваше* между нас; и видяхме славата Му², слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина³.

*Смисълът на думата е временно пребиваване.

(1) Лк. 2:7; 1 Йн. 4:2; 1 Тим. 3:16; Евр. 2:14;

(2) гл. 2:11; 11:40; 2 Петр. 1:16,17; (3) Пс. 85:10; Евр. 1:3

15 Йоан свидетелства за Него и викаше, казвайки: Ето Онзи, за когото казах: Този, който идва след мен¹, е пред мен, понеже е бил преди мен².

(1) Мт. 3:11; Деян. 19:4; (2) ст. 27,30

16 И ние всички приехме от Неговата пълнота¹ и благодат върху благодат²;

(1) Еф. 1:23; Кол. 1:19; 2:9; (2) Деян. 4:33

17 защото законът беше даден чрез Мойсей¹, а благодатта и истината² дойдоха чрез Исус Христос.

(1) гл. 7:19; Деян. 7:38; (2) ст. 14

18 Никой никога не е видял Бога¹. Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви².

(1) гл. 5:37; 6:46; 1 Йн. 4:12; 1 Тим. 6:16; (2) гл. 14:7; Мт. 11:27 ст. 19-28; ср. Мт. 3:1-12; Мк. 1:1-8; Лк. 3:1-18

19 И това е свидетелството на Йоан, когато юдеите изпратиха до него свещеници и левити от Ерусалим, за да го попитат: Ти кой си?¹

(1) гл. 5:33

20 Той изповяда и не отрече, а изповяда: Не аз съм Христос¹.

(1) ст. 8; Деян. 13:25

21 И го попитаха: Тогава какво си? Илия ли си?¹ Каза: Не съм. Пророкът ли си?² И отговори: Не.

(1) Мт. 11:14; (2) гл. 6:14; 7:40; Вжк. 18:15,18

22 На това му казаха: Кой си, за да дадем отговор на онези, които са ни пратили; какво казваш за себе си?

23 Той каза: Аз съм „глас на един, който вика в пустинята: Прав правете пътя за Господа“, както каза пророк Исая¹.

(1) Ис. 40:3

24 А изпратените бяха от фарисеите.

25 И го попитаха, като му казаха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито Пророкът?

26 В отговор Йоан им каза: Аз кръщавам с вода¹, но сред вас стои Един, когото вие не познавате.

(1) ст. 31,33

27 Той е, който идва след мен¹, на когото аз не съм достоен да развържа ремъка на сандалите Му.

(1) ст. 15

28 Това стана във Витания*, от другата страна на Йордан, където Йоан кръщаваше¹.

*гр. рък.: Випавара; (1) гл. 10:40 ст. 29-34; ср. Мт. 3:13-17; Мк. 1:9-11; Лк. 3:21,22

29 На следващия ден Йоан видя Исус, че идва към него, и каза: Ето Божият Агнец¹, който взема греха на света²!

(1) ст. 36; Ис. 53:7; 1 Петр. 1:19; Откр. 5:6,12; (2) Мт. 1:21; 1 Ин. 2:2; 3:5; Евр. 9:26

30 Този е, за когото казах: След мен идва Човек, който е пред мен, защото е бил преди мен¹.

(1) ст. 15

31 И аз не Го познавах; но затова дойдох и кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израил.

32 И Йоан свидетелства, казвайки: Видях Духа да слеза като гълъб от небето и да остава върху Него.

33 И аз не Го познах; но Онзи, който ме прати да кръщавам с вода¹, Той ми каза: Онзи, над когото видиш да слеза Духът и да остава върху Него, Той е, който кръщава със Светия Дух².

(1) ст. 26; (2) Мт. 3:11

34 И видях и свидетелствам¹, че Този е Божият Син².

(1) 1 Ин. 4:14; (2) ст. 49; Мт. 14:33

35 На следващия ден Йоан пак стоеше с двама от учениците си¹.

(1) гл. 3:25; Мт. 9:14

36 И като съгледа Исус, когато минаваше, каза: Ето Божият Агнец¹!

(1) ст. 29

37 И двамата ученици го чува да говори така и последваха Исус.

38 И Исус, като се обърна и видя, че Го следват, им каза: Какво търсите? А те Му казаха: Равви – което се превежда: Учителю – къде живееш?

39 Каза им: Елате и ще видите. И така, те дойдоха и видяха къде живее, и останаха при Него този ден. Беше около десетият час*.

*надвечер

40 Единият от двамата, които чува от Йоан за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симон Петър¹.

(1) Мт. 4:18

41 Той първо намери своя брат Симон и му каза: Намерихме Месия, което се превежда: Христос¹.

(1) гл. 4:25; Пс. 2:2; Мк. 8:29

42 И го заведе при Исус. А Исус се вгледа в него¹ и каза: Ти си Симон, син на Иона²; ти ще се наричаш Кифа, което се превежда: камък³.

*на гр.: Петър; (1) Лк. 22:61; (2) гл. 21:15-17; Мт. 16:17; (3) Мт. 10:2; 1 Кор. 1:12; Гал. 1:18

43 На другия ден Исус реши да отиде в Галилея, и намери Филип¹ и му каза: Следвай Ме².

(1) Мт. 10:3; (2) гл. 21:19,22; Мт. 4:19; Мк. 2:14

44 А Филип беше от Витсаида¹, от града на Андрей и Петър.

(1) гл. 12:21

45 Филип намери Натанаил¹ и му каза: Намерихме Онзи, за когото писа Мойсей в закона², и пророците³ – Исус, сина на Йосиф, който е от Назарет⁴.

(1) гл. 21:2; (2) Вжк. 18:15,18; (3) гл. 5:39,46; Лк. 24:27; (4) гл. 6:42; Мт. 1:16; 2:23

46 А Натанаил му каза: Може ли от Назарет да излезе нещо добро? Филип му каза: Ела и виж.

47 Исус видя Натанаил да идва към Него и каза за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавство¹.

(1) Пс. 32:2

48 Натанаил Му каза: Откъде ме познаваш? Исус в отговор му каза: Преди да те повика Филип, те видях, като беше под смокинята¹.

(1) Пс. 139:2

49 Натанаил Му отговори: Равви, Ти

си Божият Син, Ти си израилевият Цар!¹

(1) ст. 34; гл. 11:27; 12:13; 20:31; Пс. 2:6,7

50 Исус в отговор му каза: Понеже ти казах: Видях те под смокинята, за-това ли вярваш? По-големи неща от това ще видиш.

51 И му каза: Истина, истина ви казвам: (отсега) ще виждате небето отворено и Божиите ангели да възлизат и слизат¹ над Човешкия Син².

(1) Бит. 28:12; (2) Мт. 4:11

2 На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска и майката на Исус беше там.

2 И Исус и учениците Му бяха поканиени на сватбата.

3 И когато се свърши виното, майката на Исус Му каза: Вино нямат.

4 А Исус ѝ каза: Какво има между Мен и теб, жено*¹! Часът Ми още не е дошъл².

*им: госпожо – източен маниер на обичайно обръщение към жена; (1) Мт. 8:29; (2) гл. 7:6,8

5 Майка Му каза на слугите: Каквото ви каже, направете¹.

(1) Бит. 41:55

6 А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очистване¹, които побираха по две или три мери.

(1) Мк. 7:3,4

7 Исус им каза: Напълнете делвите с вода. И те ги напълниха догоре.

8 Тогава им каза: Налейте сега и занесете на разпоредителя на угощението. И те занесоха.

9 И когато разпоредителят на угощението вкуси от водата, сега превърнатата на вино, и не знаеше откъде беше – но слугите, които бяха напълнили водата, знаеха – разпоредителят на угощението повика младоженеца и му каза:

10 Всеки човек слага първо доброто вино, а по-долното – след като се понапият; ти си задържал доброто вино досега!

11 Това извърши Исус в Кана Галилейска¹ като начало на знаменията Си и яви славата Си²; и учениците Му повярваха в Него.

(1) гл. 4:46,54; (2) гл. 1:14

12 След това слезе в Капернаум¹ – Той и майка Му, братята Му² и учениците Му; и преседяха там не много дни.

(1) Лк. 4:31; (2) гл. 7:3; Мт. 12:46
ст. 13-17; ср. Мт. 21:12-17; Мк. 11:15-19; Лк. 19:45-48

13 И като приближаваше Пасхата¹ на юдеите², Исус се изкачи към Ерусалим³.

(1) Изх. 12:11;
(2) гл. 6:4; 11:55; (3) Втжк. 16:5,6; Ак. 2:41

14 И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби и тези, които седяха и разменяха пари¹;

(1) Втжк. 14:24-26

15 и като направи бич от върви, изпъди всички от храма, както и овцете и воловете; изсипа парите на тези, които разменяха пари, и прекатури масите им¹;

(1) Мал. 3:1,2

16 а на тези, които продаваха гълъбите, каза: Махнете ги отук и не правете дома на Моя Отец¹ дом за търговия.

(1) Лк. 2:49

17 Тогава учениците Му си спомниха, че е писано: „Ревността за Твоя дом ще Ме изяде“¹.

(1) Пс. 69:9

18 Юдеите отговориха на това, като казаха: Какво знамение ще ни покажеш, тъй като правиш това¹!

(1) гл. 4:48; 6:30; Мт. 12:38; 21:23

19 В отговор Исус им каза: Разрушете този храм и за три дни ще го издигна¹.

(1) Мт. 26:61

20 Тогава юдеите казаха: Този храм е бил граден четиридесет и шест години, и Ти ли за три дни ще го издигнеш?

21 Но Той говореше за храма на тялото Си¹.

(1) Мт. 16:21; 1 Кор. 6:19

22 И така, когато беше възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това¹; и повярваха на Писанието и на думата, която Исус беше говорил.

(1) гл. 12:16; 14:26; Ак. 24:8

23 И когато беше в Ерусалим на Пасхата, по време на празника мнозина повярваха в Неговото Име, като гледаха знаменията, които вършеше¹.

(1) гл. 4:45; 6:2; 7:31; 11:45; 12:11

24 Но Исус не им се доверяваше, защото познаваше всичките хора¹

(1) гл. 6:64

25 и защото Той нямаше нужда да Му

свидетелства някой за човека, понеже Сам знаеше какво има в човека¹.

(1) гл. 16:30; 21:17; Пс. 94:11; 139:1,2; Еф. 17:10; Мт. 9:4; Евр. 4:13; Откр. 2:23

3 Между фарисеите имаше един човек на име Никодим¹, юдейски началник.

(1) гл. 7:50

2 Той дойде при Него през нощта¹ и Му каза: Равви, знаем, че си учител, дошъл от Бога; защото никой не може да върши тези знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него².

(1) гл. 19:39; (2) гл. 5:36; 7:31; 9:33; Деян. 2:22

3 Исус в отговор му каза: Истина, истина ти казвам: ако не се роди някой отново¹, не може да види Божието царство².

*или: отгоре

(1) гл. 1:13; (2) 1 Кор. 15:50

4 Никодим Му каза: Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

5 Исус отговори: Истина, истина ти казвам: ако не се роди някой от вода и Дух¹, не може да влезе в Божието царство.

(1) Езек. 36:25-27; Тит 3:5

6 Роденото от плътта е плът¹, а роденото от Духа е дух².

(1) Рим. 7:14; (2) Рим. 8:5

7 Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново*.

*или: отгоре

8 Вятърът* духа, където си иска, и чуваш шума му, но не знаеш откъде идва и накъде отива; така е всеки, който се е родил от Духа¹.

*или: Духът

(1) Екл. 11:5

9 Никодим в отговор Му каза: Как може да бъде това¹?

(1) Лк. 1:34

10 Исус му отговори и каза: Ти си израилев учител и не знаеш ли това?

11 Истина, истина ти казвам: Ние говорим това, което знаем, и свидетелстваме за това, което сме видели, но вие не приемате Нашето свидетелство¹.

(1) ст. 32; гл. 1:11

12 Ако ви казах земните работи и не вярвате, как ще повярвате, ако ви кажа небесните¹?

(1) гл. 8:45; 10:25; Лк. 22:67

13 И никой не е възлязъл на небето,

освен Този, който е слязъл от небето¹, Човешкият Син, (който е на небето).

(1) гл. 6:38,62; Пр. 30:4; Еф. 4:9,10

14 И както Мойсей издигна змията в пустинята¹, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син²,

(1) Чис. 21:9; (2) гл. 8:28; 12:32

15 че всеки, който вярва в Него (да не погине, а) да има вечен живот¹.

(1) ст. 36; гл. 5:24; 6:40,47; 20:31; Мк. 16:16; Рим. 6:23

16 Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син¹, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот².

(1) Рим. 5:8; 8:32;

(2) гл. 10:28; 11:26; 12:50; 1 Йн. 4:9; 1 Тим. 1:16

17 Понеже Бог не изпрати Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него¹.

(1) гл. 8:11,15; 12:47; Мт. 18:11; 1 Йн. 4:14; 1 Тим. 1:15; 2:4

18 Който вярва в Него, не е осъден¹; който не вярва, е вече осъден, защото не е повярвал в Името на Единородния Божи Син².

(1) гл. 5:24; (2) ст. 36; 2 Сол. 2:12

19 Но това е осъждането, че светлината дойде на света¹, но хората обикнаха тъмнината повече от светлината, понеже делата им бяха зли.

(1) гл. 1:9

20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината и не отива към светлината, за да не би да се открият делата му¹;

(1) гл. 7:7; Еф. 5:13

21 а който постъпва според истината, отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени в Бога.

22 След това Исус дойде с учениците Си в юдейската земя; и там остана с тях и кръщаваше¹.

(1) гл. 4:1,2

23 А Йоан също кръщаваше в Енон, близо до Салим, защото там имаше много вода; и отиваха и се кръщаваша¹.

(1) Мт. 3:6

24 Понеже Йоан още не беше хвърлен в тъмница¹.

(1) Мт. 14:3

25 Тогава възникна спор от страна на учениците на Йоан¹ с един юдеин относно очистването.

(1) гл. 1:35

26 И дойдоха при Йоан и му казаха: Равви, Онзи, който беше с теб отвъд

Йордан, за когото ти свидетелства¹, ето, Той кръщава и всички отиват при Него.

27 Йоан в отговор каза: Човек не може да приеме нищо, ако не му е дадено от небето¹.

28 Вие сами сте ми свидетели, че казах: Не аз съм Христос, но съм изпратен пред Него¹.

29 Младоженецът е, който има невястата, а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца. И така, тази моя радост се изпълни¹.

30 Той трябва да расте, а пък аз – да се смаявам.

31 Онзи, който идва от горе, е над всички; а който е от земята, е земен и земно говори¹. Онзи, който идва от небето, е над всички².

32 Каквото е видял и чул, за него свидетелства¹; но никои не приема свидетелството Му².

33 Който е приел Неговото свидетелство, е потвърдил с печата си, че Бог е истинен¹.

34 Защото Този, когото Бог е пратил, говори Божиите думи¹; защото Бог не дава Духа с мярка.

35 Отец люби Сина¹ и е предал всичко в Неговата ръка².

36 Който вярва в Сина, има вечен живот¹; но който не се покорява на Сина, няма да види живот, а Божият гняв остава върху него².

4 И така, когато Господ узна, че фарисеите чули, че Иисус придобивал и кръщавал повече ученици от Йоан¹ –

2 не че Сам Иисус кръщаваше, а учениците Му –

3 напусна Юдея и отиде пак в Галилея¹.

4 Но трябваше да мине през Самария.

5 И така, дойде в един самарийски град, наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Йосиф¹.

6 Там беше Якововият кладенец. И така, Иисус, изморен от пътуване, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час*.

7 Дойде една самарянка да си извади вода. Иисус ѝ каза: Дай Ми да пия.

8 Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна.

9 Тогава самарянката Му каза: Как Ти, който си юдеин, искаш вода от мен, която съм самарянка? Защото юдеите не общуват със самаряните¹.

10 Иисус в отговор ѝ каза: Ако знаеше Божия дар¹ и кой е Онзи, който ти казва: Дай Ми да пия; ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода².

11 Жената Му каза: Господине, нямаш почерпало, а и кладенецът е дълбок; тогава откъде имаш живата вода?

12 Нима Ти си по-голям от баща ни Яков¹, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, както и синовете му, и добитъкът му?

13 Иисус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожадне;

14 а който пие от водата, която аз ще му дам, няма да ожадне до века¹; а водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот².

15 Жената Му каза: Господине, дай ми тази вода, за да не ожаднявам и да не извървявам толкова път дотук, за да изваждам¹.

16 Иисус ѝ каза: Иди, повикай мъжа си и ела тук.

17 В отговор жената Му каза: Нямам мъж. Иисус ѝ каза: Добре каза, че нямам мъж;

18 защото петима мъже си имала и